RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 87.823 van 6 juni 2000
in de zaak A. 85.623/VII-18.917.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat N. VAN OVERLOOP,
kantoor houdende te GENT
Halvemaanstraat 7

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Slovaakse nationaliteit, op 22 juli 1999 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 juni 1999 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 2 december 1998 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 14 december 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 januari 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van KEYBOARD(Advocaat F. DAHMANI die, loco Advocaat N. VAN OVERLOOP verschijnt voor verzoekster, van Adjunct-adviseur P. DE BROCK, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekster België binnenkomt op 28 augustus 1998, in het bezit van een nationaal paspoort geldig van 22 september 1994 tot 22 september 2004, en zich op 31 augustus 1998 vluchteling verklaart; dat de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 2 december 1998 een beslissing neemt tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing op 21 juni 1999 bevestigt;

Overwegende dat de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd is :

"Aan betrokkene werd op 27 april 1999 op haar gekozen woonplaats een oproeping aangetekend verstuurd om de motieven voor haar asielaanvraag te komen toelichten of deze schriftelijk over te maken aan het Commissariaat-generaal.

Aangezien betrokkene zonder geldige reden binnen de maand na verzending ervan geen gevolg heeft gegeven aan deze oproeping, noch aan de vraag om inlichtingen, bevestigt de Commissaris-generaal overeenkomstig artikel 52, par. 2, al. 4, van de Vreemdelingenwet, de weigering van verblijf besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 2 december 1998.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.";

Overwegende dat de tweede verwerende partij in wat zij kwalificeert als een exceptie van onontvankelijkheid eigenlijk vraagt om buiten de zaak te worden gesteld; dat dit verzoek niet kan ingewilligd worden, daar zij de auteur is van de genomen verwijderingsmaatregel en belast is met de tenuitvoerlegging ervan;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoekster, wat de eerste schorsingsvoorwaarde betreft, in een eerste middel de schending aanvoert van het zorgvuldigheids- en het

redelijkheidsbeginsel, doordat er geen onderzoek ten gronde werd verricht;

Overwegende dat onder de titel "schending van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel" slechts een zeer vage uiteenzetting volgt, die niet meer inhoudt, dan de bewering dat de Commissaris-generaal de asielaanvraag had moeten onderzoeken; dat verzoekster nergens aanvoert dat de bestreden beslissing steunt op een foutieve toepassing van de wet, noch op enige andere in artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State omschreven vernietigingsgrond; dat het eerste middel niet ontvankelijk is;

Overwegende dat verzoekster in een tweede middel de schending aanvoert van "het algemeen rechtsbeginsel van het recht op een onpartijdige behandeling van de zaak en verbod van rechtsmisbruik", doordat er geen rekening werd gehouden met de feitelijke gegevens van de zaak, met name de vervolging, het racisme en het geweld ten aanzien van zigeuners, dat de zaak ten gronde moest worden onderzocht, dat het bovendien van partijdigheid getuigt om extra personeel in te zetten met als enig doel alle asielaanvragen in een versneld tempo af te werken met een negatieve beslissing tot gevolg;

Overwegende dat het middel geen verband houdt met de motieven, noch met de rechtsgrond van de bestreden beslissing; dat uit deze uiteenzetting geen middel kan worden afgeleid dat de Raad van State zou toelaten zijn wettigheidscontrole uit te oefenen; dat het tweede middel evenmin ontvankelijk is, zodat het schorsingsberoep als onontvankelijk moet worden afgewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op KEYBOARD(zes juni tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

K. VANHOUTTE. **D. MOONS.**))